

18.10.1897

Ljuba naša Kristina in
 sivi naš pesnik - kritik!

Hvala lepa; Gubergijevost g. Medvedca
 rne spravlja kar v radrego, tako
 originalne, tako lepe so poslane štiri pesni-
 ce! Jar bi najraje kar vse štiri
 uporabila takoj, tako mi ugajajo in
 mi ne mislim na - jutri.

Stojo pesem ste pa ravgli! Ah, mislim
 Marija II je bila pri meni teden dni;
 No je nekoga dne nekaj iskala ter
 le v škafu najde oro: Tu vendar
 nedolžne so tvoje oči! Sprejela se mi
 je iz srca, ker sem ji pravila, da sem
 pesem Kovalca ves teden, a da nisem
 nič skovala, ker sem sama vedela,
 da mi ga nič. Tu kako sem se potila
 pri Kovanji Bog mi! No vrela mi je
 je, prepisala in prepisala Mariotti
 in prisilila me, da sem jo podpisala

z drugimi vred. Kloda mi je uboge
neveščine me ni skrbela čisto
ni pa me tudi ni ganila, ko
sem vedela, da je - ravna.

Prečam, pa, da tacega greha ne
storim nikdar več.

Kakor sem iz dopisnic inata
tam zori vedno kaj drube, hvala
pa pozdrave iz Bohinjске Čave!
Pač li hotela priti tudi jaz na
dolg, dolg pomenuk, morda in me
ne celo rdi, da bi se vjurali v uajjih,
dani mi g. Medved nekda in bil usklo,
vsem, kaj ne, g. Medved?

Z najprimenejšimi pozdravi sem
Vama vedno iskreno udana

Marica

18. X. 99.

P.S. Vsem s nedolžnim očeh je bilo
starega datuma, rdač pač ne ulegnem, da
bi Kovalu vesteden.